
Op achttienjarige leeftijd publiceerde Johan Borgman zijn dichtbundel Verzen. Ook in literaire tijdschriften verschenen publicaties van zijn hand, bijvoorbeeld in het blad Europa en De Nieuwe Gids van Willen Kloos. Op zijn dertigste nam Borgman het besluit zijn innerlijke drang te volgen en vestigde zich als

natuurgenezer en kunstschilder te Amsterdam. Op beide gebieden maakte hij snel naam. Zo waren in juni 1926 al ruim veertig van zijn werken in Kunstzaal Heystee aan de Herengracht te bewonderen. Borgmans oeuvre bestaat hoofdzakelijk uit zeegezichten op paneel, die verder gaan dan

de tastbare werkelijkheid. Geïnspireerd door de interactie van water, lucht, wind en licht creëert hij vanuit zijn intuïtieve gaven 'bezielde' taferelen, die de toeschouwer diep in het hart raken. Het aanschouwen van zijn schilderijen blijkt voor velen een persoonlijke, emotionele en stimulerende ervaring.

'In den Künsten liegt dass der Mensch aus sich das Göttliche hervorbringt.'

Deze uitspraak van de Duitse filosoof Hegel was voor Borgman een leidmotief bij het vormgeven van zijn werk. Zo schreef een dagbladrecensent in 1973 bij de opening van een tentoonstelling van Borgmans werken in Oosterbeek: 'Voor Johan Borgman is het

schilderen een opdracht die niet alleen bestaat uit het vertolken van een aan de tijd gebonden en met de tijd steeds wisselend esthetisch beeld, maar bovenal uit het doorgeven en openbaren van een boodschap, die de mensen het vermogen schenkt

in contact te treden met de hogere wereld van het Eeuwige Beginsel, waarin slechts de wetten gelden van het Ware, het Schone en het Goede. De zee heeft hem daarbij als 't meest sprekend symbool van de oneindigheid het sterkst aangesproken.'
